EFTA-BÍRÓSÁG

BÍRÓSÁGI ÍTÉLET

(2006. január 17.)

az E-4/05: HOB-vín kontra az izlandi állam és az Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins (az izlandi állami alkohol- és dohányipari vállalat) ügyben

(Az áruk szabad mozgása – Kereskedelmi jellegű állami monopóliumok – Az áruk raklapon való kötelező szállítása és a raklap árának az árba való beszámítása – Az alkoholtartalmú italok importőreinek hátrányos megkülönböztetése – Erőfölénnyel való visszaélés)

(2006/C 100/03)

Az E-4/05 HOV-vín kontra Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins ügyben – a Héraðsdómur Reykjavíkur (reykjavíki kerületi bíróság) részéről a bírósághoz benyújtott, az EGT-megállapodás 11., 16., 57. és 59. cikkének értelmezésére vonatkozó KERESETET illetően a Carl Baudenbacher, elnökből és előadó bíróból, valamint Henrik Bull és Thorgeir Örlygsson bírókból álló Bíróság 2006. január 17-én ítéletet hozott, amelynek rendelkező része a következő:

1. Az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 16. cikke nem tiltja, hogy az alkoholtartalmú italok kiskereskedelmi forgalmazásának kizárólagos jogát birtokló állami vállalatok megköveteljék szállítóiktól, hogy a kiskereskedelmi értékesítésre szánt alkoholtartalmú italokat a vállalkozásnak egy meghatározott típusú raklapon (EUR-raklap) szállítsák, sem azt, hogy a raklap árát a termék ára tartalmazza, kivéve, amennyiben a nemzeti bíróság a rendelkezésére álló tények alapján megállapítja, hogy – a monopólium vagy azon belül egyes üzletek üzletpolitikája, illetve a monopólium szabályainak megszegése következtében – az importőrök valóban más elbánásban részesülnek, mint a belföldi termelők.
2. Az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 59. cikkének (1) bekezdése és 54. cikke nem tiltja, hogy az alkoholtartalmú italok kiskereskedelmi forgalmazásának kizárólagos jogát birtokló állami vállalatok megköveteljék szállítóiktól, hogy a kiskereskedelmi értékesítésre szánt alkoholtartalmú italokat a vállalkozásoknak egy meghatározott típusú raklapon (EUR-raklap) szállítsák, sem azt, hogy a raklap árát a termék ára tartalmazza, amennyiben a nemzeti bíróság nem állapítja meg, hogy az ilyen követelmény hátrányosan érinti a versenyt.